

கம்பராமாயணம்

குருப்பன்கைப் படலம்

கிருக்குறள்

30ஆம் அதிகாரம் தொடக்கம்

39ஆம் அதிகாரம் வரை

S · S · Rajendran

English Course

இராமலக்குமணரும் சீதையும் கோதாவரி நதியைக் கானுதல்
 புவியினுக் கணியா யான்ற பொருடந்து புலத்திற்ருகி
 அவியகத் துறைக டாங்கி யெந்தினை நெறியளாவிச்
 சவியுறத் தெளிந்து தண்ணென் ரேழுக்கமுந் தழுவிச் சான்
 [கேள்வி]
 கவியெனக் கிடந்த கோதா வரியினை வீரர் கண்டார்.

இரண்டு கவிகள் — கோதாவரி வருணை

வண்டுறை கமலச் செவ்வி வாண்முகம் பொலிய வாசம்
 உண்டுறை குவளை யொண்க ஞெருங்குற நோக்கி யூழின்
 தெண்டிரைக் கரத்தின் வாரித் திருமலர் தூவிச் செல்வர்க்
 கண்டடி பணிவ தென்னப் பொலிந்தது கடவுள் யாறு. 2

எழுவறு காத லாலிங் கிரைத்திரைத் தேங்கியேங்கிப்
பழுவநாட் குவளைச் செவ்விக் கண்பனி பரந்து சோர
வழுவிலா வாய்மை மைந்தர் வனத்துறை வருத்த நோக்கி
அழுவது மொத்த தாலவ் வலங்குநீ ராறு மன்னே. 3

இது முதல் முன்று கவிகள் - இராமனும் சீதையும்
அந்நத்யின் வளங்களைக் காணுதலைத் தெரிவிக்கும்

நாளங்கொ ணளினப் பள்ளி நயனங்க ளனைய நேமி
வாளங்க ஞறைவ கண்டு மங்கைதன் கொங்கை நோக்கும்
நீளங்கொள் சிலையோன் மற்றை நேரிழை நெடிய நம்பி
தோளின்கண் மனம் வைத்தன்ன சுடர்மணித் தடங்கள்

கண்டாள். 4

நனினாம் - நாமனை ; மள்ளி - படுக்கை ; நயனங்க
ள ளைய - நண்ணோப் போன்ற ; நேமி - சங்கரம் ;
சிலை - வில் ; நாளாம் - நாம்பு.

நண்ணைய நாம்பிரைப் படுக்கையிலே உக்கு
னோப் போன்று கிளைபிரியாமலிடுக்கிடு சுக்கருணைப்
பறுவைகளை திருஷ்ண குண்டு தீரையுடைய முன்பக
ங்களோப் பார்ப்பான். அடைப்போல் நண்ணையிலையுடைய
யுவனை கிராஸ்டிஸ்டிரிக்கிலியிடீதூத்துபும் உயர்க்கீ
திருஷ்ணை ஜூனின் முன்ப வயத்துப்போன்ற திடைக் கண்டு.

ஒதிம மொதுங்கக் கண்ட வத்தம னுழைய ளாகும்
சீதைதன் னடையை நோக்கிச் சிறியதோர் முறுவல் செய்தான்
மாதவடானு மாண்டு வந்துநீ ருண்டு மீஞும்
போதக நடப்ப நோக்கிப் புதியதோர் முறுவல் பூத்தாள். 5

வில்லிய றடக்கை வீரன் வீங்குநீ ராற்றின் பாங்கர்
வல்லிக னுடங்கக் கண்டான் மங்கைதன் மருங்கு ஞேக்க
எல்லியங் குவளைக் கானத் திடையிடை மலர்ந்து நின்ற
அல்லியங் கமலங் கண்டா ளண்ணறன் வடிவு கண்டாள். 6

நடக்கை - நீண்ட ஏந்தன் ; பாங்கர - அடுகை
வல்லி - ஏகாடி ; ரூடங்க - அங்கந்தூரை - ;
மாங்கு - திடை ; எல்லி - நீலதிறம் ; காணட - குரடு
ாங்கி - திடுக்கள்

இராமன் முதலியோர் பஞ்சவடி சேர்ந்து தங்குதல்
 அனையதோர் தன்மை யாலங் கருவிநீ ராற்றின் பாங்கரப்
 பனிதரு படிவப் பஞ்ச வடியெனும் பருவச் சோலைத்
 தனியிட மதனை நண்ணித் தம்பியாற் சமைக்கப் பட்ட
 இனியபூர்ண சாலை யெய்தி யிருந்தன னிராம னிப்பால். 7

அப்படிப்பட்ட நஷ்டாய்யோடு கூடிய அனுகிள்ளைய
 கூற்றினது பஞ்சத்தி லே இளிர்ச்சி பொகுந்திய பூதிய பஞ்ச
 வடி யென்கின்ற பஞ்சமான சோலையின் தனி கிடைந்த ஒன்று
 ந்து தங்கியில்லை சீப்பியப்பட்ட இனிய பூத்தோலைய அனுப்பது
 கிருமன் கிஸ்டே கிள்ளான்.

இரண்டு கவிகள் - குர்ப்பணகையின் தன்மை

நீலமா மணிநிற நிருதர் வேந்தனை
 மூலநா சம்பெற முடிக்கு மொய்ம்பினுள் ;
 மேலைநா ஞயிரொடும் பிறந்து தான்விலை
 காலமோர்ந் துடனுறை கடிய நோயனுள். 8

(இது முதல் மூன்று கவிகள் - ஒரு தொடர்)

நிதிநா - அருங்கார் ; சேலைநா - முங்காள் என்கிள்ளை
 நான் விழை நால்போர்க்கு - நான் வொரிப் படுவதற் கூற்று
 தருணந்ததை ஏதிர்பார்க்கு ; உடலூறை - கூட குடுக்கு ;
 நடிய நோயனுள் - எநாடிய நோயைப் பேர்வேற்றுவார்.

நிலமணி பேஷன் நிறத்தையுடைய அருங்காள் என்கிள்ளை
 அடியோடு அழிந்துக் களாஸ்யும் நின்கையுடையவருள் ;
 முள்ளுளிங் உகிரேடு விறங்கு நான் ரூபனிச்பதுவாறு
 இனிய தாலைக் கார்ப்பிளை, குடும்போடு நிட்ட கூடுவாறு
 நெடிய தாலையை போன்று கூடுவாறு .

செம்பரா கம்படச் செறிந்த கூந்தலாள்
வெம்பரா குத்தனி விளைந்த மெய்யினேள்
உம்பரா னவர்க்குமொண் டவர்க்கு மோதநீர்
இம்பரா னவர்க்குமோ ரிறுதி யீட்டுவாள்.

செம்ப ராகம் - செம்பு நிறம் ; வெம்ப ராஞ் - ஏகாட்டு
நிறஞ்சுப்பாம் பிண் கிரிய நிறம் ; ஒண் டயர் - துவம்
ஒய்பவர்.

சிவந்த அடாத்தியான சூர்ந்தஸீ யுடையவன்,
கொடிய கிராத்தினே ஓப்பத்த கிரிய நிறத்தை,
யுடைய இடம்பை ஒடையவன், நேய
வோந்த சிலூனாவர்க்கஞ்சும், சிறந்த துவத்தைத்
ஒய்தின்றவர்க்கஞ்சும், கிவ்யுவகிலூனாவர்க்கஞ்சு
மும் ஓரே மூடி வைகு கூட்டதை சூடுபவன்.

குரிப்பணகை இராமன் இருந்த இடத்துக்கு வருதல்

வெய்யதோர் காரண முன்மை மேவினேள்
வைகலுந் தமியலாவ் வனத்து வைகுவாள்
நொய்தினில் வுலகெலா நுழையு நோன்மையாள்
எய்தின விராகவ னிருந்த சூழல்வாய்.

கொடிய ராதாஞ் தாரணத்தை ஒடையவனும்
ஏன் ரூம் தனிடுத்திருப்பவனும்
விழைவாக கிந்த உலகின் எங்஗ாக்கிலூம் செல்
ஈசு சூடுப தன்னுடையவனுமான சூர்ப்
வானங் திராமன கிடைத் திட்டங் அதையார்.

சூர்ப்பணகை இராமனைக் காணுதல்
 எண்டகு மிமையவ "ரரக்க ரெங்கண்மேல்
 விண்டனர் விலக்குதி"யென்ன மேலைநாள்
 அண்டசத் தருந்துயி றுறந்த வையனைக்
 கண்டன டன்கிளைக் கிறுதி காட்டுவாள்.

விர்ஜியூதை அடிப்படை, 11

மதிஞ்கந்த (எண்ணந்த) தகுந்த நேவர் "அரக்கர்
 எங்களைந் தாங்குதீண்டார்கள் எங்களைக் காப்
 பாற்றுவீராக எண்டு சூற முன் னாலீஸ்
 பூதிமே ஏண்ணாலும் பும்பிலிட்டு நிர்விடை
 யிட் டீ முந்து கிரா ஷாப் பிறந்து விளை,
 நான்கு தினங்களும் குத்துவைக் காட்டு
 சூடுப் புனாதிய சூர்ப்பஞ்சை திண்டான்.

இரண்டு கவிகள் - சூர்ப்பணகை பொதுவரக
 இராமனது திருமேனியழகில் ஈடுபடுதலைக் கூறும்

சிந்தையி னுறைபவற் குருவந் தீர்ந்ததால்
 இந்திரர் காயிர நயன மீசற்கு
 முந்திய மலர்க்கனோர் மூன்று நான்குதோள்
 உந்தியி னுலகளித் தாற்கென் றுன்னுவாள்.

12

மண்மதனுக்கு (மணைஸ் டீ னைப் பல்லிஸ்) உடைம்
 பாதிக்கூடு தின்கிரானுக் கோ பூயிரு கலங்கள்
 கூவதுக்கோ மூஶக் கிண்மிள் பீண்டு உலகில்
 னா வயித்துள் அடங்கில் கொட்டி விழ்ஞாப்
 கோ ஹோல்க்கு நடந்து ஏண்டு கிழிச்சுள்.

கற்றையஞ் சடையவன் கண்ணிற் காய்தலால்
இற்றவ னன்றுதொட் டின்று காறுந்தான்
நற்றவ மியற்றியவ் வநங்க னஸ்லுருப்
பெற்றன னமெனப் பெயர்த்து மெண்ணுவாள்.

13

சுர்த்தியான சடை

இராமனது கையழகிஸ் ஈபோடு
தரங்களி னமெந்துதாழ்ந் தழகின் சார்பின
மரங்களு நிகர்க்கல மலையும் புல்லிய
உரங்களி னுயர்திசை யோம்பு மாஜையின்
கர ஜகளே யிவன்மணிக் கரமென் றுன்னுவாள்.

14

இராமனது தோளமுகில் ஈபோடு
வின்மலை வல்லவன் வீரத் தோளொடும்
கன்மலை நிகர்க்கில கனிந்த நீலத்தின்
நன்மலை யல்லது நாம மேருவும்
பொன்மலை யாதலாற் பொருவ லாதென்பாள்.

15

— சூதா ரூதா ரூதா

இராமனது மார்பினமுகில் ஈபோடு
தாளுயர் தாமரைத் தளங்க டம்மொடும்
கேளுயர் நாட்டத்துக் கிரியின் ஞேற்றத்தான்
தோளொடு தோள்செலத் தொடர்ந்து நோக்குறின்
நீளிய வல்லக ணெடிதுமார் பென்பாள்.

16

இராமனது திருமுகமண்டலத்தில் ஈடுபாடு
 அதிகநின் ரேளிருமில் வழகன் வாண்முகம்
 பொதியவிழ் தாமரைப் பூவை யொப்பதோ
 கதிர்மதி யாமெனிற் கலைக் டேயுமம்
 மதியெனின் மதிக்குமோர் மறுவுண் டென்பரால்.

17

இராமனது தவவடிவத்தில் ஈடுபாடு
 எவன்செய வினியவில் வழகை யெய்தினேன்
 அவஞ்செயத் திருவுடம் பலச நோற்கின்றுன்
 நவஞ்செயத் தகையவிந் நளின் நாட்டத்தான்
 தவஞ்செயத் தவஞ்செய்த தவமெ னென்கின்றுள்.

18

திருவடியழகில் ஈடுபாடு

உடுத்தநீ ராடைய ஞருவச் செவ்வியள்
 பிடித்தரு நடையினள் பெண்மை நன் றிவள்
 அடித்தலந் தீண்டலி னவனிக் கம்மயிர்
 பொடித்தன போலுயிப் புல்லென் றுன்னுவாள்.

19

திருமேனியோளியில் ஈடுபாடு

வாணிலை மருங்குலான் வயங்கு சோதியைக்
 காணல னேகாலோ கதிரி னயகன்
 சேண்ணலாம் புல்லொளி செலுத்திச் சிந்தையின்
 நாணலன் மீமிசை நடக்கின் றுனென்றாள்.

20

அதர சௌந்தரியத்தில் ஈடுபாடு
 குப்புறற் கரியமாக் குன்றை வென்றுயர்
 இப்பெருந் தோளவ னிதழுக் கேற்பதோர்
 ஒப்பென வுலகமே ஹரைக்க வொண்ணுமோ
 துப்பினிற் ருப்புடை யாதைச் சொல்லுகேன்

21

இடையழகில் ஈடுபாடு

நற்கலை மதியுற வயங்கு நம்பிதன்
 எற்கலை திருவரை யெய்தி யேழுற
 வற்கலை நோற்றன மாசி ஸாமணிப்
 பொற்கலை நோற்றில போலு மாலென்றுள்

22

முடியழகில் ஈடுபாடு

தொடையமை நெடுமழைத் தொங்க லாமெனக்
 கடைகுழன் றிடைநெறி கரிய குஞ்சியைச்
 சடையெனப் புனைந்தில னென்னிற் ரையலார்
 உடையுயி ருடையுமென் றுன்னிநிற் கின்றுள்.

23

முழு மெய்யழகில் ஈடுபாடு

நாறிய நகையணி நல்ல புல்லினால்
 ஏறிய செவ்விமே லியற்று மோவெனு
 மாறகன் முழுமணிக் கரசின் மாட்சிதான்
 வேரெருரு மணியினால் விளங்கு மோவென்றுள்.

24

திருமேனியின் நல்லிலக்கணவமைதியில் ஈடுபாடு
 கரந்தில னிலக்கண மெடுத்துக் காட்டிய
 பரந்தரு நான்முகன் பழிப்புற றுனரோ
 இரந்திவ னினையடிப் பொடிய மேற்கலாப்
 புரந்தர னுலகெலாம் புரக்கின் றுனென்றுள்,

25

வேட்கை விஞ்சிக் கலங்குதல்
 நீத்தமும் பரவையுங் குறுக நெஞ்சிடைக்
 கோத்தவன் புணர்விடை குளிப்ப மீக்கொள
 ஏத்தவும் புரியவொன் றீக லான்பொருள்
 காத்தவன் புகழெனத் தேயுங் கற்பினாள்.

26

குர்ப்பணகையின் நிலைமை

வான்றனில் வரைந்ததோர் மாத ரோவியம்
போன்றன் புலர்ந்தனள் புழுங்கு நெஞ்சினள்
தோன்றறன் சுடர்மணித் தோளி ணட்டங்கள்
ஊன்றினள் பறிக்கவோ ரூற்றம் பெற்றிலள்.

27

குர்ப்பணகை இராமணைச் சேரத் துணிந்து அவனெதிரிற் செல்ல வழிதேடல்
நின்றன விருந்தவ னெடிய மார்பகம்
ஒன்றுவ னன்றெனி னழுத முண்ணினும்
பொன்றுவென் போக்கினி யரிது போன்மெஞச்
சென்றெதிர் நிற்பதோர் செய்கை தெடுவாள்.

28

குர்ப்பணகை அழகிய வடிவங்கொள்ளக் கருதுதல்
 எயிறுடை யரக்கியெவ் வுயிரு மிட்டதோர்
 வயிறுடையாளன் மறுக்கு மாதலால்
 குயிழேடர் குதலையோர் கொவ்வைச் செவ்விவாய்
 மயிழேட ரியலியாய் மருவ னன்றெ.

29

குர்ப்பணகை மந்திரபலத்தால் அழகிய வடிவு பெறுதல்
 பங்கயச் செல்வியை மனத்துப் பாவியா
 அங்கையி யைமந் திரத்தை யாய்ந்தனள்
 திங்களிற் சிறந்தொளிர் முகத்தள் செவ்வியள்
 பொங்கொளி விசும்பினிற் பொலியத் தோன்றினாள்.

30

சூர்ப்பணகை இராமனெதிரில் வருதலைத் தெரிவிக்கும்
 பஞ்சியோளிர் விஞ்சுகுளிர் பல்லவ மனுங்கச்
 செஞ்செவிய கஞ்ச நிமிர் சீறடி செப்பர்ச்சாங் பாலி
 அஞ்சொலை மஞ்செயென வன்னமென மின்னும்
 வஞ்சியென நஞ்சமென வஞ்சமகள் வந்தாள். 31

பொன்னேழுகு பூவிலுறை பூவையெழில் பூவை
 பின்னெழில்கொள் வாளிணை பிறழ்ந்தொளிர் முகத்தாள்
 கன்னியெழில் கொண்டது கலைத்தட மனிததேர்
 மின்னிழிவ தன்மையிது விண்ணிழிவ தென்ன. 32

(இதுவும் அடுத்த கவியும் ஒளகம்)

கானினுயர் கற்பக முயிர்த்த கதிர்வல்லி
 மேனிநனி பெற்றுவிளை காமநிறைவாசத்
 தேனின் மொழி யுற்றினிய செவ்விநனி கொண்டோர்
 மானின் விழி பெற்றுமயில் வந்ததென வந்தாள். 33

இரண்டு கவிகள் - இராபன் சூர்ப்பணக்கயைப் பார்த்தலைக் கூறும்
 நூபுரமு மேகலையு நூலுமற லோதிப்
 பூமுரலும் வண்டுமிவை பூசலிடு மோசை
 தாமுரைசெய் கின்றதொரு தையல்வரு மென்னைக்
 கோமகனு மத்திசை குறித்தெதிர் விழித்தான். 34

வின்னருள வந்ததொரு மெல்லமுத மென்ன
 வண்ணமுலை கொண்டிடை வணங்கவரு போழ்தத்து
 எண்ணருளி யேழைமை துடைத்தெழு மெய்ஞ்ஞானக்
 கண்ணருள்செய் கண்ணனிரு கண்ணினெதிர் கண்டான். 35

இராமன் அவளைக்கண்டு வியத்தல்
 பேருழைய நாகருல கிற்பிறிதின் வானில்
 பாருழையி னில்லதொரு மெல்லுருவு பாரா
 ஆருழைய டங்குயழ கிற்கவதி யுண்டோ
 நேரிழையர் யாவரிவர் நேரென நினைத்தான்.

36

சூர்ப்பணகை இராமனருகில் வந்து வணங்கி நிற்றல்
 அவ்வயினவ் வாசத் நகத்துடைய வண்ணள்
 செவ்விமுக முன்னியடி செங்கையி னிறைஞ்சா
 வெவ்விய நெடுங்கணயில் வீசியயல் பாரா
 நவ்வியி ஞெதுங்கியிறை நாணியய னின்றுள்.

37

இராமன் சூர்ப்பணகையை நோக்கி விழுவல்
 தீதில்வர வாகதிரு நின்வரவு சேயோய்
 போதவுள தெம்மழையோர் புண்ணிய மதன்ரே
 ஏதுபதி யேதுபெயர் யாவருற வெண்றுன்.
 வேதமுதல் பேதையவ டன்னிலை விரிப்பாள்

38

சூரப்பணகை இராமனுக்குத் தன்னைத் தெரிவித்தல்
 பூவிலோன் புதல்வன்மைந்தன் புதல்விழுப் புரங்கள் செற்ற
 சேவலோன் துணைவனை செங்கையோன் றங்கை திக்கின்
 மாவெலாந் தொலைத்து வெள்ளிமலையெடுத் துலகமுன்றுங்
 காவலோன் பின்னை காம வல்லியாங் கன்னியென்றாள். 39

இராமன் சங்கித்து மீண்டும் வினாவல்
 அவ்வரை கேட்டவீர ணையுறுமனத்தான் செய்கை
 செவ்விதன்றறித லாகுஞ் சிறிதினென் றுணராச் செங்கண்
 வெவ்வுரு வமைந்தோன்றங்கை யென்பதுமெய்ம்மையாயின்
 இவ்வுரு வியைந்த தன்மையியம்புதி யியல்பினென்றாள். 40

அதற்கு அவள் விடை கூறுதல்

தூயவன் பணியா முன்னஞ் சொல்லுவாள் சோர்விலாளம்
மாயவல் வரக்க ரோடு வாழ்வினை மதிக்க வாதேன்
ஆய்வுறு மனத்தே ஞகியறந்தலை நிற்பதானேன்
திவினை தீய நோற்றுத் தேவரிற் பெற்றதென்றான். 41

இராமன் மீண்டும் வினாவல்

இமையவர் தலைவனேயு மெளிமையி னேவல்செய்யும்
அமைதியி னுலகழுன்று மாள்பவன் றங்கையாயின்
சுமையுறு செல்வத் தோடுந் தோன்றலை துணையுமின்றித்
தமியைநீ வருதற்கொத்த தன்மையென் றையலென்றான். 42

அதற்கு அவள் விடை கூறுதல்

வீரன் : துரைத்தலோடு மெய்யிலாள் விமலயானச்
சிரிய ரல்லார் மாட்டுச் சேர்கிலென் றேவர்பாலும்
ஆரிய முனிவர் பாலுமடைந்தனே னிறைவ வீண்டோர்
காரிய முன்மை நின்னைக் காணிய வந்தேனன்றான். 43

இராமன் அவளை வந்த காரியமென் ஸென்றால்

அன்னவ ஞரைத்தலோடு மையனு மறிதற் கொல்லா 44
நன்னுதன் மகளிர் சிந்தை நன்னென்றிப் பாலவல்ல
பின்னிது தெரியுமென்னுப் பெய்வளைத் தோளியென்பால்
என்னகா ரியத்தை சொல்லல்தியையுமே விழைப்ப லென்றான்

அவள் தன் கருத்தை வெளியிடுதல்

தாழு காமத்தன்மை தாங்களே யுரைப்பதென்பது 45
 ஆமென லாவதன்று லருங்குல மகளிர்க்கம்மா
 ஏழு முயிர்க்கு நோவே னென்செய்கேன் யாரு மில்லேன்
 காமனென்றெருவன் செய்யும் வன்மையைக் காத்தியென்றாள்

அது கேட்ட இராமன் அவள் தன்மையை நிச்சயித்தல்

சேணுற நீண்டு மீண்டு செவ்வரி சிதறி வெவ்வேறு
 ஏணுற மிளிர்ந்து நானைவிதம்புரண் டிருண்ட வாட்கட்
 பூணியல் கொங்கை யன்ற எம்மொழி புகறலோடும்
 நானில ஐய ஞைய்ய ணல்லஞ மல்ல ளன்றுன். 46

குர்ப்பணகை மீட்டும் தன் கருத்தைச் சொல்லத் தோடங்குதல்
பேசல் னிருந்தவள்ள லுள்ளத்தின் பெற்றியோராள் 47
பூசல்வண் டரற்றுங் கூந்தற்பொய்யமகள் புகன்ற வென்கண்
ஆசைகண் டருளிற் ருண்டோவன்றெனலுண்டோ வென்னும்
ஊசலா லுலாவு கிண்றுள் மீட்டுமோ ருரையைச் சொல்வாள்

குர்ப்பணகை தன்கருத்தை வேறு வகையால் வெளியிடுதல்
எழுதரு மேனி யாயீன் டெய்திய தறிந்தி லாதேன்
முழுதுனர் முனிவ ரேவற் செய்தொழின் முறையின் முற்றிப்
பழுதறு பெண்மையோடு மிளமையும் பயனின்றேகப்
பொழுதொடு நாளும் வாளா கழிந்தன போலுமென்றுள். 48

இராமன், பார்ப்பனமாதை அரசர் மணம்புரியலாகா தெள்றல்
 நிந்தனை யரக்கி நீதிநிலையிலாள் வினைமற் றெண்ணி
 வந்தன ஊகு மென்றே வள்ளலு மனத்துட் கொண்டான்
 சுந்தரி மரபிற் கொத்த தொன்மையின் ருணிவிற் றன்றுல்
 அந்தணர் பாவை நீயா னரசரில் வந்தே னென்றுன். 49

அதற்குச் சூர்ப்பனகை சமாதானங் கூறல்
 ஆரண மறையோ னெந்தை யருந்ததி கற்பி னெம்மோய்
 தாரணி புரந்த சால கடங்கடர் மரபின் றையல்
 போரணி பொலங்கொள் வேலாய் பொருந்தலை யிகழ்தற்
 [கொத்த
 காரண மிதுவேயாயி னென்னுயிர் தாண்ப னென்றுள். 50

இராமன், அரக்கரை மனிதர் மணஞ்செய்யலாகா தென்றல்
அருத்திய ஓனையசூற வகத்துறு நகையின் வெள்ளோக் 51
குருத்தெழு கின்றநீலக்கொண்டலுண்டாட்டங் கொண்டான்
வருத்தநீங் கரக்கார் தம்மின் மானுயர் மனத்த னங்கை
பொருத்தமன் ரென்றுசாலப் புலமையோர் புகல்வரென்றுன்

அதற்கு அவள் சமாதானங் கூறல்
பராவரு வித்தி யாதர் பன்னியான் பவத்தை யோராது
இராவணன் றங்கை யென்ற தேழைமைப் பாலதென்பால்
அராவணை யமல னன்றை யறிவித்தேன் முன்னந் தேவர்ப்
பராவினி னீங்கி னேனப்பழிபடு பிறவியென்றுள். 52

இராமன், உரியவர் கொடாமல் மணங்செய்யே னென்றல்
 ஒருவனே வுக முன் றி ர் கோங்கொரு தலைவனுங்கில்
 ஒருவனே குபேர னின்னே டென்பிறந் தவர்களன்னார்
 தருவரேற் கோடு மன்றேற் றமியைவே றிடத்துச் சார
 வெருவுவெ னங்கை யென்றுன் வேதத்தி னறிவை

[வென்றுன். 53]

சூரிப்பனகை கூறிய மறுமொழி
 காந்தர்ப்ப மென்ப துண்டாற் காதலிற் கலந்த சிந்தை
 மாந்தர்க்கு மடந்தை மார்க்கு மறைகளே வகுத்த கூட்டம்
 ஏந்தற்பொற் ரேளி னுயிஃ தியைந்தபி னெனக்கு முத்த
 வேந்தர்க்கும் விருப்பிற்றுகும் வேறுமோ ருரையுண்
 டென்றுன். 54

முனிவரோடுடையர் முன்னே முதிர்பகைமுறைமை

நோக்கார்

தனியை நீ யாதலான்மற் றவரொடுந் தழுவற் கொத்த
வினையமீ தல்ல தில்லை விண்ணுநின் ஞட்சி யாக்கி
இனியரா யன்னர் வந்துன் னேவலி னிற்ப ரென்றுள் 55

அதுகேட்டு இராமன் பரிகசித்தல்

நிருதர்த மருஞும் பெற்றே னின்னலம்பெற்றே னின்னேடு
ஒருவருஞ் செல்வத் தியாண்டு முறையவும் பெற்றே
ஞேன்றே

திருநகர் தீர்ந்த பின்னர்ச் செய்தவம் பயந்த தென்ன
வரிசிலை வடித்த தோளான் வாளௌயி றிலங்க நக்கான் 56

அஷ்சமயத்தில் சீதை அங்கு வருதல்
விண்ணிடை யிம்பர் நாகர் விரிஞ்சனே முதலோர்க்
கெல்லாம்
கண்ணிடை யொளியின் பாங்கர்க் கடிகமழ்சாலை நின்றும்
பெண்ணிடை யர சிதேவர் பெற்றநல் வரத்தாற் பின்னர்
மண்ணிடை மணியின் வந்த வஞ்சியே போல்வாள்
வந்தாள் 57

சூரிப்பணகை பிராட்டியைக் கானுதல்
ஊன்சுட வுனங்கு பேழ்வா யுனர்விலி யுருவநாறும் 58
வான்சுடர்ச் சோதி வெள்ளம் வந்திடை வயங்க ஞேக்கி
மீன்சுடர் விண்ணூ மன்னூம் விரிந்தபோ ரரக்கரென்னுங்
கான்சுட முளைத்த கற்பின் கனவியைக் கண்ணிற் கண்டாள்

சிதையை அரக்கி திருமகளோவென்று ஜயுறல்
 மருவொன்று சூந் தலாளை வனத்திவன் கொண்டு வாரான்
 உருவிங்கி துடையராக மற்றையோர் யாரு மில்லை
 அரவிந்த மலருணீங்கி யடியினை படியிற் ரேயத்
 திருவிங்கு வருவாள் கொல்லோ வென்றகந் திகைத்து
 நின்றுள். 59

அரக்கி பிராட்டியினமுகை வியத்தல்
 பண்புற நெடிது நோக்கிப் படைக்குநர் சிறுமை யல்லால்
 எண்பிறங் சழகிற் கெல்லை யில்லையா மென்று நின்றுள்
 கண்பிற பொருளிற் செல்லா கருத்தெனி னஃதே கண்ட
 பெண்பிறந் தேனுக் கென்று வென்படும் பிறருக் கென்றுள் 60

சொராமரது அழகோற்றுமையை அரக்கி மதித்தல்
 பொருதிறத் தானை நோக்கிப் பூவையை நோக்கி நின்றுள்
 கருதமற் றினிவேறில்லை கமலத்து கடவுடானே
 ஒருதிறத் துணர நோக்கி யுருவினுக் குலக மூன் றின்
 இருதிறத் தார்க்குஞ் செய்த வரம்பிவ ரிஞுவ ரென்றுள் 61

அரக்கி சீதையைத் தன்னைப்போ விடையில் வந்தவளென்று எண்ணுதல்
 பொன்னைப்போ வெளாளிஞுமேனிப் பூவைப் பூவண்ணத்
 தானிம்
 மின்னைப்போ விடையா ளோடு மேவுமெய் யுடையனல்லன்
 தன்னைப்போற் றகையோ ரில்லாத் தளிரைப்போ
 வடியின்னாரும்
 எண்னைப்போ விடையே வந்தா ஸிகழ்விப்பே னிவளையென்ன
 (இதுவும் அடுத்த கவியும் குளகம்)

குரிப்பணகை இராமனிடம் சீதையைக் குறித்துப் பழித்தல்
வருமிவண் மாயம் வல்லள் வஞ்சனை யரக்கி நெஞ்சந்
தெரிவில டேறுந் தன்மை சீரியோய்செயலிற் ரன்றுல்
உருவமு மெய்ய தன்று ஊனுகர் வாழ்க்கை யாளை
வெருவினெனய்தி டாமல் விலக்குதி வீர வென்றுள் 63

அது கேட்டு இராமன் பரிகாசமாகச் சில கூறுல்
ஒள்ளிது னுணர்வு மின்னே யுன்னையா ரொளிக்கு மீட்டார்
தெள்ளிய நலத்தி னலுன் சிந்தனை தெரிந்த தம்மா
கள்ளவல் ஸரக்கி போலரா மிவளைநீ காண்டி யென்னு
வெள்ளிய முறுவன் முத்தம் வெளிப்படவீர னக்கான் 64

சூரப்பணகை சிதையை வெருட்டல்

ஆயிடை யமுதின் வந்த வருந்ததிக் கற்பி னஞ்சோல்
வேயிடை தோளி ஞஞம் வீரனைச் சேரும் வேலை
நீயிடை வந்த தென்னை நிருதர்தம் பாவை யென்னக்
காயெரி யனைய கள்ள வுள்ள த்தாள் கதித்த லோடும். 65
(இதுவும் அடுத்த கவியும் குளகம்)

சிதை அஞ்சி இராமனைத் தழுவுதல்

அஞ்சினள் வஞ்சியன்ன மின்னிடை யலசவோடிப் 66
பஞ்சின்மெல் லடிக ஞேவப் பதைத்தனள் பருவக்கால
மஞ்சிடை வயங்கித் தோன்றும் பவளத்தின் வல்லி யென்னக்
குஞ்சர மனைய வீரன் குவவுத்தோ டழுவிக் கொண்டாள்

இராமன், சூர்ப்பணகையை ‘அப்பாற்பேர்’ எனல்
வளையெயிற் றவர்களோடு வரும்விளை யாட்டென் ரூலும்
விளைவன தீமையேயா மென்பதை யுணர்ந்து வீரன்
உளைவன வியற்றே லொல்லை யுன்னிலை யுணருமாயின்
இளையவன் முனியு நங்கை யேசுதி விரைவி னென்றுன் 67

சூர்ப்பணகை மீண்டும் வார்த்தையாடுதல்
பொற்புடை யரக்கி பூவிற் புனினிற் பொருப்பில் வாழும்
அற்புடை யுள்ளத்தாரு மநங்கனு மமரர் மற்றும்
எற்பெறத் தவஞ்செய் கிண்று ரெண்ணை யிகழ்வ தென்னே
நற்பொறை நெஞ்சி னில்லாக் கள்வியை நச்சியென்றுள் 68

இராமன் அரக்கியை வெறுத்து பர்ணசாலையினுட் செல்லுதல்
 தன்னெடுந் தொடர்வி லாதே மென்னவுந் தவிரா டானிக்
 கன்னெடு மனத்தி சொல்லுங் கள்ளவா சகங்க ளென்ன
 மின்னெடு நடந்து செல்லு மேகம் போன் மிதிலைவெந்தன்
 பொன்னெடும் புனிதன் போயப் பூம்பொழிற்சாலை புக்கான்

அப்பொழுது குரிப்பணகை தவித்தல்

புக்கபின் போய தென்னு முனர்வினள் பொறையி னீங்கி
 ஹ்க்கதா முயிர ளொன்று முயிர்த்தில ளொடுங்கி நின்றுள்
 தக்கிலன் மனத்துள் யாதுந் தழுவிலன் சலமும் கொண்டான்
 மைக்கருங் குழலி னண்மாட் டன்பினில் வலிய னென்பாள்

குர்ப்பணகை அப்பாற் செல்லுதலும், குரியன் அஸ்தமித்தலும்
 நின் றில ஊவனைச் சேரு நெறியினை நினைந்து போனால்
 இன்றிவ கைம் புல்லே னெனினுயி ரிழப்பெ னென்னுப்
 பொன்றினி சரளச்சோலைப் பளிக்கறைப் பொதுப்பர்ப்
 புக்காள்
 சென்றது பரிது மேல்பாற் செக்கர்வந் திறுத்த தன்றே. 71

இது முதல் பதினேழு கவிகள் குர்ப்பணகையின் காமதாப வருணை
 அழிந்த சிந்தைய ஊயயர் வாள்வயின்
 மொழிந்த காமக் கடுங்கனன் மூண்டதால்
 வழிந்த நாகத்தின் வன்றேளை வாளையிற்று
 இழிந்த கார்விட மேறுவ தென்னவே

தாட கைக்கொடி யாட்ட மார்பிடை
 ஆட வர்க்கர சன்னயி லம்புபோற்
 பாட வத்தொழின் மன்மதன் பாய்களை
 ஓட வுட்கி யுயிருளைந் தாளரோ

கலையு வாமதி யேகறி யாகவன்
 சிலையின் மாரணத் தின்னு நினைப்பினாள்
 மலைய மாருத மாநெடுங் காலவேல்
 உலைய மார்பிடை யூன்றிட வோடுமால்

அலைக்கு மாழி யடங்கிட வங்கையால்
 மலைக்கு லங்களிற் ரூர்க்கு மனத்தினால்
 நிலைக்கும் வானி னெடுமதி நீண்டா
 மலைக்க நீங்கு மிடுக்கினன் மாந்துவாள்

பூவெ ஸாப்பொடி யாகவிப் பூமியுள்
 காவெ ஸாமொடிப் பென்னெனக் காந்துவாள்
 சேவ லோடுறை செந்தலை யன்றிலின்
 நாவி னால்வலி யெஞ்ச நடுங்குவாள்.

அனவி றிங்களை நுங்க வராவினைக்
கொணர்வெ ஞேடி யெனக்கொதித் துன்னுவாள்
பணையின் மென்முலை மேற்பணி மாருதம்
புனர வாருயிர் வெந்து புழங்குமால்.

77

கைக ளாற்றன் கதிரிளங் கொங்கை மேல்
ஐய தண்பனி யள்ளின ளப்பினாள்
மொய்கொ ஹயிடை வெந்து முருங்கிய
வெய்ய பாறையில் வெண்ணேய் நிகர்க்குமால்

78

அளிக்கு மெய்யுயிர் கான்றழ லஞ்சினள்
குளிக்கு நீருங் கொதித்தெழுக் கூசுமால்
விளிக்கும் வேலையை வெங்க ணநங்கஜை
ஒளிக்க லாமிடம் யாதென வுன்னுமால்

வந்து கார்மழை தோன்றினு மாமணிக்
கந்து காணினுங் கைத்தலங் கூப்புமால்
இந்து காந்தத்தி னீர நெடுங்கலும்
வெந்து காந்த வெதுப்புறு மேனியாள்

வாம மாமதி யும்பனி வாடையும்
 காம னுந்தனைக் கண்டுண ராவகை
 நாம வாளெயிற் ரேர்கத நாகம் வாழ்
 சேம மால்வரை யின்முழை சேருமால்

81

அன்ன காலை யழகன் மிகு தென்றலும்
 முன்னின் மும்மடி யாய்முலை வெந்துக
 இன்ன வாசெய்வ தென்றறி யாதிளம்
 பொன்னின் வார்த்தளி ரிற்புரண் டாளரோ

82

வீரன் மேனி வெளிப்பட வெய்யவள்
 கார்ஜிகாண் மேனியைக் கண்டன ஓாமெனச்
 சோரும் வெள்குந் துனுக்கெனு மவ்வுருப்
 பேருங் கால்வெம் பிணியிடைப் பேருமால்

83

ஆகக் கொங்கையி னையனென் றஞ்சன
 மேகத் தைத்தமு வும்மலை வெந்தன
 போகக் கண்டு புலம்புமப் புன்மையாள்
 மோகத் துக்கொர் முடிவுமுன் டாங்கொலோ,

84

ஊழி வெங்கன லுற்றன ளோத்துமல்
வேழை யாவி யிறந்தில ளென்பரால்
ஆழி யானை யடைந்தனள் பின்னையும்
வாழி லாமெனு மாசை மருந்தினே.

85

வஞ்சைனக் கொடு மாயை வளர்க்குமென்
நெஞ்சு புக்கென தார்வத்தை நீக்கெனும்
அஞ்ச னக்கிரி யேயரு ளாயெனும்
நஞ்ச நக்கினள் போல நடுங்குவாள்.

86

காவி யோகய லோவெனுங் கண்ணினைத்
தேவி யோதிரு மங்கையிற் செவ்வியாள்
பாவி யேனயும் பார்க்குங்கொ லோவெனும்
ஆவி யோயினு மாசையி ஞேயவிலாள்.

மாண்ட கற்புடை யாண்மலர் மாமகள்
ஈண்டி ருக்குநல் லாண்மக ளென்னுமால்
வேண்ட கிற்பின னல்வர மெய்யிடைத்
தீண்ட கிற்பதன் ரேதெறுங் காமமே.

மறுநாட் சூரியோதய வருணனை
 ஆன்ற காத லஃதுற வெய்துழி
 மூன்று லோகமு மூடு மரக்கராம
 ஏன்ற காரிரு ணீக்க விராகவன்
 தோன்றி ஞெனெ வெய்யவன் ரேன்றினன்.

89

இது முதல் மூன்று கவிகள் - ஒரு தொடர்
 சூரிப்பஸ்கை சிதையை எடுத்துக்கொண்டுபோகத் தொடங்க,
 இலட்சமணன் கண்டமை கூறும்

விடியல் காண்டலி ணீண்டுதன் ஞுயிர்கண்ட வெய்யாள்
 படியி லாண்மருங் குள்ளள வெளையவன் பாரான்
 கடிதி ஞேடினெ னெடுத்தொல்லைக் கரந்தவள் காதல்
 வடிவி ஞனுடன் வாழ்வதே வாழ்வென மதியா

90

வந்து நோக்கினள் வள்ளல்போ யொருமணித் தடத்திற்
 சந்தி நோக்கின னிருந்தது கண்டன டம்பி
 இந்து நோக்கிய நுதலியைக் காத்தய லிருண்ட
 கந்த நோக்கிய சோலையிலிருந்தது காணுள்.

91

தனியி ருந்தனள் சமைந்ததென் கருத்தெனத் தாழ்வுற்று
 இனியிருந்தெனக் கெண்ணுவ தில்லென வெண்ணை
 துனியிருந்தவன் மனத்தின டோகையைத் தொடர்ந்தாள்.
 கனியி ரும்பொழில் காத்தய லிருந்தவன் கண்டான்.

92

இதுவும் அடுத்த கவியும் குளகம்
 இலக்குமணன் சூரப்பணகையை அங்கபங்கஞ் செய்தலைக் கூறும்
 நில்ல மாணியெனக் கடுகினன் பெண்ணென நினைந்தான்
 விஸ்லெ டாதவள் வீங்கொரி யாமென விரிந்த
 சில்ல லோதியைச் செங்கையிற் றிருகுறப்பற்றி
 ஒல்வ யிற்றுதைத் தொளிகிளர் சுற்றுவா ஞருவி.

93

ஊக்கித் தாங்கிவின் படர் வெனன் றுருத்தெழுவாளை
 நூக்கி நொய்தினின் வெய்திழை யேலென நுவலா
 மூக்கும் காதும் வெம்முரண்மூலைக் கண்களு முறையாற்
 போக்கிப் போக்கிய சினத்தொடும் புரிகுழல் விட்டான்.

அவளது கதறலும், இரத்தப்பெருக்கும்

அக்க ணத்தவள் வாய்திறந் தரற்றிய வமலை
திக்க ணைத்தினுஞ் சென்றது தேவர்தஞ் செவியும்
புக்க துற்றது புகல்வதென் மூக்கெனும் புழையுடு
உக்க சோரியி னீரமுற் றுருகிய துலகம்,

95

சூர்ப்பணகையை அங்கபங்கப் படுத்தியதன் வருணைனை

கொலைது மித்துயர் கொடுங்கதிர் வாளினக் கொடியாள்
முலைது மித்துயர் மூக்கினை நீக்கிய முறைமை
மலைது மித்தென விராவணன் மணியுடை மகுடத்
தலைது மித்தற்கு நாட்கொண்ட தொத்ததோர் தன்மை, 96

இலக்குமணாலே தள்ளப்பட்ட சூர்ப்பணகை எழுதல்
அதிர மாநிலத் தடிபதைத் தரற்றிய வரக்கி
கதிர்கொள் காலவேற் கரன்முதனிருதர் வெங்கதப்போர்
எதிரி லாதவ ரிறுதியி னிமித்தமா வெழுந் தாண்டு
உதிர மாரிபெய் கார்நிற மேகமொத் துயர்ந்தாள். 97

இரண்டு கவிகள் - சூர்ப்பணகை பலவாறு துயருறுதலை தெரிவிக்கும்
உயரும் விண்ணிடை மண்ணிடை விழுங்கிடந் துழைக்கும்
அயருங் கைகுலைத் தலமரு மாருயிர் சோரும்
பெயருஷ் பெண்பிறந் தேண்பட்ட பிழையெனப் பிதற்றும்
துயரு மஞ்சிமுன் ரேடார்ந்திலாத் தொல்குடிப் பிறந்தாள்.

ஒற்று முக்கினை யுலையறு தீயென வயிர்க்கும்
 எற்றுங் கையினை நிலத்தினி லினைத்தடங் கொங்கை
 பற்றும் பார்க்கு மெய் வெயர்க்குந்தன் பருவரன் மயக்கால்
 சுற்று மோடும் போய்ச் சோரிநீர் சோரிதரச் சோரும் 99

அவள் தன் குலத்தாரரக் குறிப்பிட்டுப் புலம்பத் தொடங்குதல்
 ஊற்றுமிக்கநீராருவியினேழுகிய குருதிச்
 சேற்று வெள்ளத்துட டிரிபவ டேவரு மிரியக்
 கூற்று முட்குந்தன் குலத்தினேர் பெயரெலாங் கூறி
 யாற்றுகிற்கிளன் பற்பல பன்னி நின் றழைத்தாள். 100

வாய்மை 30

வாய்மை எனப்படுவது யாதெனில் யாதொன்றும் 291
தீமை இல்லாத சொல்ல.

பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரை தீர்ந்த
நன்மைபயக்கும் எனின் 292

தன்நெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்நெஞ்சே தன்னைச் சுடும். 293

உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்து ஜெல்லாம் உளன். 294

மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரின் தலை. 295

பொய்யாமை அன்ன புகழில்லை எய்யாழை
எல்லா அறமும் தரும். 296

பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறப்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. 297

புறந்தூய்மை நீரான் அமையும் அகந்தூய்மை
வாய்மையான் காணப் படும். 298

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றேர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. 299

யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனத்து ஒன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிற. 300

(காங்கர்) விபாக என்று சொல்லும் குறை விபங்கு
நினைவுமையைக் கொடுக்குமோ அல்லது வாய்மையைக்
குறிப்பு ஆ.

- × குடும்ப நன்றி 1000 ரூபாக்குப் (விபாகம்) மாறுபாடுகளை
குடும்ப அனை உதவித்திடும்போதும் மாற்றில் ஏன் வேலை
இடுப்பான்.
- × கொஞ்சமாடு குடும்ப உண்ணம் பேசுவானால்
குலபும் குணமும் விசிவேஷமிழும் பார்க்க இல்லையால்
ஆவண.
- × பொய்யாகிடுக்கலாகிய வாய்மையைத் தீவிர வேலை
ஏதேனும் கிடையாதாகிற். அதிக கொடு
ஏன்றால் குடும்பத்தினும் கொடுக்கும்.
- × பொய்யாகும் பூதிய குடும்பத்து குடும்ப
குலத்து குடும்பத்து குலத்து குடும்பத்து வேலை
கொடுக்கும் விவரம் கொடுக்கும்.
- × குடும்பத்து வேலைக் குத்தும் குண்ணில் குல உண்
டாகிற். தனச் சாதியும் வாய்மையும் குல விவரம்.

வெகுளாமை 31

செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பான் அல்லிடத்துக்
காக்கின்என் காவாக்கால் என். 301

செல்லா இடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்தும்
இல்அதனின் தீய பிற. 302

மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டும் தீய
பிறத்தல் அதனை வரும். 303

நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின்
பகையும் உளவோ பிற. 304

தன்னைத்தான் காக்கின் சினங்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சினம். 305

சினமென்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனமென்னும்
ஏமப் புனையைச் சுடும். 306

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று. 307

இணர்எரி தோய்வன்ன இன்ன செயினும்
புனரின் வெகுளாமை நன்று. 308

உள்ளியதெல்லாம் உடனெய்தும் உள்ளத்தால்
உள்ளான் வெகுளி எனின். 309

இறந்தார் இறந்தார் அனையர் சினத்தைத்
துறத்தார் துறந்தார் ஆலை. 310

இன்னே செய்யாமை 32

சிறப்புஞ்சூம் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கு இன்னே
செய்யாமை மாசற்றூர் கோள்.

311

கறுத்துஇன்னே செய்தவக் கண்ணும் மறுத்துஇன்னே
செய்யாமை மாசற்றூர் கோள்.

312

செய்யாமல் செற்றூர்க்கும் இன்னை செய்தபின்
உய்யா விழுமந் தரும்.

313

இன்னே செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர்நானை
நன்னயம் செய்து விடல்.

314

அறிவினை ஆகுவ துண்டோ பிறிதின்நோய்
தம்நோய்போல் போற்றுக கடை

315

இன்னே எனத்தான் உணர்ந்தவை துன்னைமை
வேண்டும் பிறன்கண் செயல்.

316

எனைத்தானும் எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தானும்
மானுசெய் யாமை தலை.

317

தன்னுயிர்க்கு இன்னைமை தானறிவான் என்கொலோ
மன்னுயிர்க்கு இன்னே செயல்.

318

பிறர்க்குஇன்னே முற்பகல் செய்யின் தமக்குஇன்னே
பிற்பகல் தாமே வரும்.

319

நோய்எல்லாம் நோய்செய்தார் மேலவாம் நோய்செய்
நோயின்லை வேண்டு பார்.

[யார் 320]

அறவினை யாதெனில் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை எல்லாந் தரும்.

321

பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் நாலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாந் தலை.

322

ஒன்றுக் நல்லது கொல்லாமை மற்றுஅதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.

323

நல்லாறு எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
கொல்லாமை சூழும் நெறி.

324

நிலைஅஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் கொலை அஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் தலை.

325

கொல்லாமை மேற்கொண் டெஞ்சுவான் வாழ்நாள்-
செல்லாது உயிருண்ணுங் கூற்று. [மேல் 326

தன்னுயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறிது
இன்னுயிர் நீக்கும் வினை.

327

நன்றாகும் ஆக்கம் பெரிதெனினும் சான்றேர்க்குக்
கொன்றாகும் ஆக்கம் கடை.

328

கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து.

329

உயிர்உடம்பின் நீக்கியார் என்ப செயிர்உடம்பின்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யார்.

330

நிலையாமை

நில்லாத வற்றை நிலையின என்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

331

கூத்தாட்டு அவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கும் அதுவிளிந் தற்று.

332

அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் அதுபெற்றால்
அற்குப் ஆங்கே செயல்.

333

நாளென ஒன்றுபோல் காட்டி உயிர்ஈரும்
வாளது உணர்வார்ப் பெறின்.

334

நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராயுன் நல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும்.

335

நெருநல் உள்ளெருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்துஇவ் வுலகு.

336

ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் கருதுப
கோடியும் அல்ல பல.

337

குடம்பை தனித்துஒழியப் புள்பறந் தற்றே
உடம்போடு உயிரிடை நட்பு.

338

உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

339

புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பினுள்
துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு.

340

துறவு

யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன்.

341

வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க துறந்தபின்
ஈண்டு இயற்பால பல.

342

அடல்வேண்டும் ஐந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு.

343

இயல்ஆகும் நோன்பிற்கொன்று இன்மை உடைமை
மயலாகும் மற்றும் பெயர்த்து.

344

மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்கொல் பிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை.

345

யான்னனது என்னும் செருக்குஅ றுப்பான் வானேர்க்கு
உயர்ந்த உலகம் புகும்.

346

பற்றி விடாஅ இடுப்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு.

347

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

348

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் மற்று
நிலையாமை காணப் படும்.

349

பற்றுக பற்றற்றன் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு.

350

மெய்யுணர்தல்

- பொருள்ல வந்தைப் பொருளென்று உணரும்
மருளானும் மானுப் பிறப்பு. 351
- இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள் நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. 352
- ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வானம் நணிய துடைத்து. 353
- ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர்வு இல்லா தவர்க்கு. 354
- எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. 355
- கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி. 356
- ஓர்த்துள்ளம் உள்ளது உணரின் ஒருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. 357
- பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும்
செம்பொருள் காண்பது அறிவு. 358
- சார்புணர்ந்து சார்பு கெட்டழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய். 359
- காமம் வெகுளி மயக்கம் இவைழுன்றன்
நாமம் கெடக்கெடும் நோய். 360

அவா அறுத்தல்

அவான்ப எல்லா உயிர்க்கும்எஞ் ஞான்றும்
தவா அப் பிறப்பீனும் வித்து.

361

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

362

வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை
யாண்டும் அஃதொப்பது இல்.

363

தூஉய்மை என்பது அவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.

364

அற்றவர் என்பார் அவா அற்றூர் மற்றையார்
அற்றூக அற்றது இலர்.

365

அஞ்சுவ தோரும் அறனே ஒருவனை
வஞ்சிப்ப தோரும் அவா.

366

அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின் தவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றுன் வரும்

367

அவாஇல்லார்க் கில்லாகுந் துன்பம் அஃ துண்டேல்
தவா அது மேன்மேல் வரும்.

368

இன்பம் இடையரூ தீண்டும் அவாவென்னும்
துன்பத்துள் துன்பங் கெடின்.

369

ஆரா இயற்கை அவாநீப்பின் அந்நிலையே
பேரா இயற்கை தரும்.

370

ஊழி

ஆகூழால் தோன்றும் அசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழால் தோன்றும் மடி,

371

பேதைப் படுக்கும் இழலுழ் அறிவகற்றும்
ஆகலூழ் உற்றக் கடை.

372

நுண்ணிய நால்பல கற்பினும் மற்றுந்தன்
உண்மை ஆறிவே மிகும்,

373

இருவேறு உலகத்து இயற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு

374

நல்லவை எல்லா அந் தீயவாம் தீயவும்
நல்லவாம் செல்வம் செயற்கு.

375

பரியினும் ஆகாவாம் பாலல்ல உய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம.

376

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி
தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது.

377

துறப்பார்மன் துப்புர வில்லார் உறற்பால
ஊட்டா கழியும் எனின்.

378

நன்றங்கால் நல்லவாக் காண்பவர் அன்றங்கால்
அல்லற்படுவ தெவன்டு

379

ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றென்று
சூழினுந் தான்முந் தழும்.

380

இறைமாட்சி

படைகுடி கூழ் அமைச்சு நட்பரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு.

381

அஞ்சாமை ஈகை அறிலுக்கம் இந்நான்கும்
எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.

382

தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்முன்றும்
நீங்கா நிலஞாள் பவர்க்கு.

383

அறனிமுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிமுக்கா
மானம் உடைய தரசு

384

இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு,

385

காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்.

386

இன்சொலால் ஈத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலால்
தான்கண் டனைத்தில் வுலகு

387

முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப் படும்.

388

செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு.

389

கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பல் நான்கும்
உடையானும் வேந்தற்கீழாளி.

390

வாக்கார். 2. 2

(—३— १८) ஸுநீதி வாக்கார்

३.८.३

வலிமுகி!

வாக்கார் என்ற தமிழ் விவரங்கள் இரண்டு .
விவரங்கள் சொல்ல விரும்பு .

வாக்கார் விவரங்கள் விவரங்கள் ①

? வாக்கார் விவரங்கள் விவரங்கள் ②

விவரங்கள் விவரங்கள் விவரங்கள் ③

விவரங்கள் விவரங்கள் விவரங்கள் ④

விவரங்கள் விவரங்கள் விவரங்கள் ⑤

விவரங்கள் விவரங்கள் விவரங்கள் ⑥

S. S. Rajendran

English Course (71-72)

G.T.C

Vasavilans

1. குவர் தவியில் ஏன்ன சொல்ல விரும்புகிறார்?
2. அதை எப்படிச் சொல்லுகிறார்?

ஆனந்தா அச்சகம், யாழ்ப்பாணம் - 8452-71

- ① கவியின் டெபார்ட் என்ன?
- ② அதன் வடிவம் என்ன?
- ③ ரூஸ், யாப்கி என்பன பொருத்தமானதா?
- ④ வாங்கிய அணைய்கு முறை கியினதீப் யொட்டு கட்ட ஏற்றதா?
- (c) ஏற்ற ரொட்டி நடை (action)

S S Rayanaham